

[Aksel Larsen.]

fundsmæssige områder, som bør undrages fra arbejdskampe, så tror jeg, enhver arbejder ved, hvor det ærede medlem og hans parti vil hen. Jeg tror imidlertid også, at arbejderklassen — ikke mindst belært af erfaringerne fra 13. april i fjor — vil vide at hindre videreførelsen af de planer, som er luftet af det ærede medlem hr. Erik Eriksen, og som går ud på yderligere at antaste fagforeningernes aktionsret, antaste strejkeretten.

Men tilbage til valutamangelen. Jeg har sagt, at som erfaringerne viser, hjælper det ikke på Danmarks valuta, at man pålægger nye skatter eller foretager forbrugsindskrænkninger, kronenedskæringer eller lignende, for herved angriber man kun symptomerne, men ikke selve sygdommen.

Hvis man vil vide, hvad årsagen er til, at det er gået galt med valutaen, kan man kigge i statistisk departements nytårsoversigt. Den beskæftiger sig bl. a. med bytteforholdet med udlandet og konstaterer, at det er blevet dårligere og dårligere i årevis, altså de priser, vi får for vore eksportvarer, er faldet i forhold til de priser, vi må give for de varer, vi importerer. Derved opstår prisklemmen, og departementet gør resultatet af denne prisklemme for 5 år — nemlig fra 1950 til 1955 — op til 5½ milliard kr.; 5½ milliard kr. har Danmark mistet i valuta på 5 år på grund af et skævt eller dårligt bytteforhold til udlandet. Den første umiddelbare slutning, man drager af noget sådant, er den, at så kan Danmark vel ikke være så helt fattigt, når det har råd til i løbet af 5 år at forære sine handelspartnere 5½ milliard kr. og alligevel eksistere; men det næste er naturligvis mere betydningsfuldt og vidtrækkende. Det er, at så må vi ændre dette bytteforhold, så må vi sørge for at handle med udlandet på en anden og for Danmark gunstigere måde.

Nu agiteres der — ganske vist temmelig forsigtigt — for, at Danmark bør gå ind i den såkaldte europæiske toldunion, det europæiske fællesmarked, eventuelt i den nye engelske opfindelse: frihandelsområdet. Jeg vil advare imod noget sådant. Jeg vil advare imod det, fordi jeg synes, at sporene fra den såkaldte europæiske økonomiske samarbejdsorganisation skræmmer. Som enhver, der har fulgt med, ved, har vore vestlige

handelspartnere ikke overholdt de aftaler, de har skrevet under på, men har skaffet sig uberettigede fordele på Danmarks bekostning ved den ene eller den anden form for importregulering eller ved rigoristiske toldforhøjelser for de varer, de skal importere, bl. a. fra Danmark. Ja men er det vore erfaringer, så synes jeg ikke, man har nogen grund til at være tillidsfuld over for de samme lande med hensyn til et intimere økonomisk samarbejde i fremtiden.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksens skepsis med hensyn til Englandshandelen er forståelig, og den er berettiget, men jeg kunne have lyst til at spørge det ærede medlem, om han synes, at f. eks. Vesttyskland og Frankrig har behandlet Danmark stort bedre. Det synes i hvert fald jeg ikke. Jeg ved, at man fra disse landes side enten ved importreguleringer på trods af aftalerne eller ved indførelse af stærkt forhøjede toldsatser har lagt hindringer i vejen for Danmarks eksport til disse lande, medens Danmark har overholdt aftalerne om liberalisering og fortsat har en væsentlig del af importen fra Vesttyskland og Frankrig på friliste. Det er jo netop den slags, der har stillet os svagere i konkurrencen; det er den slags, der har svækket vor valuta. Vi kommunistere er af den opfattelse, at Danmark, belært af disse erfaringer, ikke mere kan stole på løfter fra sådanne handelspartnere, men at vi som forsvarsforanstaltning for vor valuta, for vort samfund og for befolkningens niveau bør føre en mere aktiv handelspolitik og beskytte vore vitale interesser bl. a. gennem en passende importregulering.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen siger endvidere, at Vesteuropa ved samarbejde kan komme ud af sin nuværende svage stilling mellem giganterne USA og Sovjetunionen. Jeg ved ikke, om det er tilfældet, men hvis der skulle være noget om den teori, kan det da kun være rigtigt, ifald de vesteuropæiske lande frigør sig for USA's diktat over deres økonomiske politik og deres udenrigshandel.

Netop i dag kan man se i aviserne, at regeringen og kongressen i USA under pres af visse europæiske stater drøfter lempelser for de europæiske landes handel med Kina. Man skal lægge mærke til dette: det drejer sig om de europæiske landes